

مجله‌ی مطالعات آموزش و یادگیری

دوره پنجم، شماره دوم، پاییز و زمستان ۱۳۹۲، پیاپی ۶۵/۲، صفحه‌های ۱۱۳-۱۳۶

(مجله علوم اجتماعی و انسانی سابق)

**بررسی نقش واسطه‌ای هیجان‌های تحصیلی در ارتباط میان اهداف پیشرفت و
راهبردهای خودگردانی یادگیری: ارائه الگوی ساختاری**

دکتر پروین کدیور*

دانشگاه خوارزمی

دکتر فریبرز نیکدل*

دانشگاه یاسوج

دکتر جواد کاووسیان*****

مهندی عربزاده****

دانشگاه خوارزمی

دکتر ولی‌اله فرزاد***

دانشگاه خوارزمی

چکیده

هدف پژوهش حاضر بررسی نقش واسطه‌ای هیجان‌های مثبت و منفی در ارتباط میان اهداف پیشرفت (تبحیری، عملکردی - رویکردنی، عملکردی - اجتنابی) با راهبردهای خودگردانی یادگیری (راهبردهای شناختی و فراشناختی) در دانش-آموزان دختر و پسر دیبرستان‌های شهر تهران بود. برای این منظور، ۸۴۰ دانش-آموز با استفاده از روش نمونه‌گیری خوش‌ای چند مرحله‌ای از دیبرستان‌های واقع در شمال، جنوب، شرق، غرب و مرکز تهران انتخاب شدند. داده‌ها از طریق تحلیل عامل تأییدی و مدل معادلات ساختاری تجزیه و تحلیل شدند. یافته‌ها نشان داد به استثنای اثر مستقیم جهت‌گیری هدفی تبحیری بر راهبردهای شناختی خودگردانی یادگیری، اثر مستقیم هیچ‌کدام از متغیرهای بروزنزا بر راهبردهای شناختی و فراشناختی معنادار نبوده است. اثر غیرمستقیم (از طریق هیجان‌های تحصیلی مثبت و منفی) همه متغیرهای بروزنزا بر راهبردهای خودگردانی یادگیری معنادار بدست آمد. اثر مستقیم همه متغیرهای بروزنزا بر هیجان‌های مثبت معنادار

***** عضو هیأت علمی**

**** عضو هیأت علمی**

*** عضو هیأت علمی**

****** دانشجوی دکتری روان‌شناسی تربیتی (نویسنده مسئول) mehdi_arabzadeh@hotmail.com**

******* عضو هیأت علمی**

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۲/۱۰/۲۴

تاریخ دریافت مقاله نهایی: ۱۳۹۲/۶/۲۵

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۹۱/۷/۱۸

بوده است. اثر متغیرهای برون‌زای جهت‌گیری هدفی تبحیری و عملکردی – اجتنابی بر هیجان‌های منفی معنادار بوده، اما اثر متغیر برون‌زای جهت‌گیری هدفی عملکردی – رویکردی بر هیجان‌های منفی معنادار بدست نیامد. نتیجه اینکه، اهداف پیشرفت تبحیری، عملکردی – رویکردی و عملکردی – اجتنابی با واسطه هیجان‌های تحصیلی بر خودگردانی یادگیری اثر دارند.

واژه‌های کلیدی: اهداف پیشرفت، هیجان‌های مثبت و منفی، راهبردهای خودگردانی یادگیری، الگوی ساختاری.

مقدمه

دانش‌آموزان در موقعیت‌های تحصیلی هیجان‌های مختلفی را تجربه می‌کنند. هیجان‌ها با انگیزش، راهبردهای یادگیری، منابع شناختی، خودگردانی یادگیری، و پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزان رابطه داشته و بر سلامت روان‌شناختی و جسمانی آنان اثرگذار هستند (پکران^۱، ۲۰۰۶). با وجود این، هیجان‌ها کمتر نقش برجسته‌ای در پژوهش‌های انگیزشی و یا تربیتی به دست آورده‌اند.

نظریه کترل- ارزش در هیجان‌ها^۲ (پکران، ۲۰۰۰؛ پکران، گوئنز، تیتز و پری، ۲۰۰۲الف، ۲۰۰۲ب) در تبیین و تحلیل پیشایندها و پسایندهای هیجان‌های تجربه شده در زمینه‌های تحصیلی، چارچوب یکپارچه و تلفیق شده‌ای را پیشنهاد می‌کند. بر این اساس، پکران و همکاران او (۲۰۰۲ب) هیجان‌ها را مجموعه‌ای از فرایندهای روان‌شناختی مرتبط با هم توصیف می‌کنند، که شامل عواطف، شناخت و مؤلفه‌های انگیزشی، روان‌شناختی و واکنش‌های فیزیولوژیکی است. مثلاً در هیجان اضطراب امتحان، شاهد احساس تشویش و ناراحتی (بعد عاطفی)، نگرانی (شناختی)، تمایل به اجتناب (انگیزشی) و حالات چهره و برخی واکنش‌های فیزیولوژیکی هستیم. در کنار تعریف و تبیین هیجان‌ها، پکران و همکاران (۲۰۰۲الف) هیجان‌های تحصیلی^۳ را مطرح می‌نمایند و بیان می‌کنند هیجان‌های تحصیلی، هیجان‌هایی هستند که بطور مستقیم به فعالیت‌های تحصیلی تأثیر می‌گذارند. این تعريف دلالت بر این دارد که هیجان‌های وابسته به فعالیت‌های مرتبط با تحصیل نیز هیجان‌های تحصیلی تلقی می‌شوند. لذت منبع از یادگیری، خستگی ناشی از آموزش‌های کلاسی و ناکامی‌ها و عصبانیت‌های ناشی از تکالیف دشوار، نمونه‌هایی از هیجان‌های مرتبط با فعالیت‌های تحصیلی هستند.

بر اساس نظریه کترل- ارزش، دو گروه از ارزیابی‌های شناختی به عنوان عوامل اصلی ایجاد کننده هیجانات تحصیلی در نظر گرفته می‌شود که عبارتند از: ۱) ارزیابی‌های مربوط به کترول فعالیت‌های تحصیلی و نتایج آنها. این ارزیابی‌ها مستقیماً بر روابط علت و معلولی مرکز است (مانند انتظارات عمل - نتیجه، انتظار پشتکار در مطالعه و اینکه این پشتکار به موفقیت منجر شود. ۲) ارزیابی‌های مربوط به ارزش ذهنی این فعالیت‌ها و نتایج آنها. اصطلاح «ارزش ذهنی»، ارزش ادراک شده فعالیت‌ها و نتایج را نشان می‌دهد (گوئنز، پکران، هال و هاگ، ۲۰۰۶).

نظریه کترل - ارزش پکران و همکاران (۲۰۰۲)، ساختار اهداف دانش - آموزان را از جمله مهم‌ترین پیشاپندهای فردی در شکل‌گیری ارزیابی‌های کترول و ارزش و در نتیجه هیجان‌های تحصیلی آنان می‌داند. پکران و همکاران (۲۰۰۶) فرض می‌کنند اهداف پیشرفت، ارزیابی‌های مربوط به کترول و ارزش زیربنای هیجان‌های پیشرفت را تسهیل می‌کنند و بنابراین هیجان‌ها را تحت تأثیر قرار می‌دهند. اهداف تحری، توجه دانش‌آموز را بر فعالیت‌های یادگیری مرکز می‌کند، اما اهداف عملکردی توجه دانش‌آموز را بر نتایج عملکرد مرکز می‌کند. همچنین پکران (۲۰۰۶) فرض می‌کند اهداف تحری تسهیل کننده هیجان‌های فعالیت مثبت (مانند لذت از یادگیری)، و کاهش دهنده هیجان‌های فعالیت منفی (مانند خستگی) هستند. اهداف عملکردی، هیجان‌های مثبت (مانند امیدواری و غرور) را پرورش می‌دهند و اهداف اجتنابی هیجان‌های منفی (مانند اضطراب و نامیدی) را برمی‌انگیزند. همچنین دوک و لجت (۱۹۸۸، به نقل از موراتیدیس^۳ و همکاران، ۲۰۰۹) معتقدند اهداف چارچوبی می‌سازند که دانش‌آموز با توجه به آن چارچوب نتایج یادگیری و پیشرفت خود را تفسیر کرده و واکنش نشان می‌دهد. بنابراین اهداف می‌توانند افکار و اعمال مربوط به پیشرفت دانش‌آموزان را تنظیم کنند و منجر به شکل‌گیری هیجان‌های دانش‌آموزان شوند. مطالعه پکران و همکاران (۲۰۰۶) درباره رابطه بین اهداف و هیجان‌های تحصیلی نشان داد اهداف پیشرفت دانش‌آموزان پیش‌بینی کننده سیستماتیک هیجان‌های مربوط به کلاس و یادگیری است؛ اهداف تحری پیش‌بینی کننده مثبت لذت از یادگیری، امیدواری، و غرور، و پیش‌بینی کننده منفی خستگی و خشم مربوط به یادگیری بوده است؛ اهداف عملکردی - رویکردی پیش‌بینی کننده مثبت غرور مربوط به کلاس بوده است؛ اهداف عملکردی اجتنابی پیش‌بینی کننده مثبت اضطراب، نامیدی و شرم بوده است.

در مطالعه سایدریدیس^۵ (۲۰۰۳؛ ۵؛ ۲۰۰۳) درباره رابطه جهت‌گیری هدفی عملکردی - رویکردی و عملکردی - اجتنابی با عواطف نتایج متناقضی بدست آمد. نتایج این مطالعات نشان داد که جهت‌گیری هدفی عملکردی - رویکردی با هیچ‌کدام از عواطف مثبت و منفی در درس ریاضیات رابطه معناداری ندارد. جهت‌گیری هدفی عملکردی - اجتنابی در مطالعه اول (۲۰۰۳) با عواطف منفی رابطه مثبت داشت ولی در مطالعه دوم جهت‌گیری هدفی عملکردی - اجتنابی با عواطف منفی، رابطه معنادار نداشت.

مدل پکران (۲۰۰۶)، نقش مهم هیجان‌ها را در خودگردنی یادگیری دانش‌آموزان نشان می‌دهد. پکران (۱۹۹۲) فرض می‌کند که اثر هیجان‌ها بر یادگیری و پیشرفت بوسیله تعدادی مکانیسم میانجی شناختی و انگیزشی ایجاد می‌شود. این میانجی‌ها شامل: انگیزش برای یادگیری، راهبردهای یادگیری، منابع شناختی و مهم‌تر از همه، خودگردنی یادگیری است. پکران (۲۰۰۶) معتقد است هیجان‌های تحصیلی مثبت، کاربرد راهبردهای یادگیری خلاق و انعطاف‌پذیر مانند بسط، سازماندهی، ارزیابی انتقادی، و نظارت فراشناختی را تسهیل می‌کند. هیجان‌های تحصیلی منفی نیز کاربرد راهبردهای غیرقابل انعطاف، مانند تکرار ساده، و تکیه بر روش‌های الگوریتمی را تسهیل می‌کند. او معتقد است این اثرات در مورد هیجان‌های فعال‌ساز مانند لذت، بیشتر از هیجان‌های غیرفعال‌ساز مانند آرامش است. هیجان‌هایی چون آرامش و یا خستگی باعث غیرفعال شدن فیزیولوژیکی و حتی شناختی می‌شود و در نتیجه به کاهش توجه و پردازش سطحی و سرسری اطلاعات منجر می‌شود. مطالعه پکران و همکاران (۲۰۰۲الف) درباره رابطه هیجان‌های تحصیلی و راهبردهای یادگیری خودگردنی، وجود رابطه معنادار بین هیجان‌های تحصیلی و راهبردهای یادگیری خودگردنی را تأیید نمود (پکران و همکاران، ۲۰۰۲الف). بر اساس یافته‌های پژوهش ایزن^۶ (۲۰۰۰، به نقل از پکران، ۲۰۰۶)، هیجان‌های مثبت فعال‌ساز مانند لذت از یادگیری، کاربرد راهبردهای یادگیری خلاق، انعطاف‌پذیری شناختی در کاربرد راهبردهای شناختی و فراشناختی متناسب با اهداف و تکالیف مورد نیاز را تسهیل می‌کنند. هیجان‌های غیرفعال‌ساز منفی (مانند اضطراب) راهبردهای خشک‌تر مانند تکرار ساده را تسهیل می‌کنند. هیجان‌های غیرفعال‌ساز منفی (مانند خستگی) به روش‌های سطحی و سرسری پردازش اطلاعات منجر می‌شود. مطالعه تیتر (۲۰۰۱، به نقل از پکران و همکاران، ۲۰۰۲الف) این نتایج را نشان داده است: لذت از یادگیری رابطه مثبت و معناداری با علاقه به مطالعه، مدیریت تلاش، بسط، و

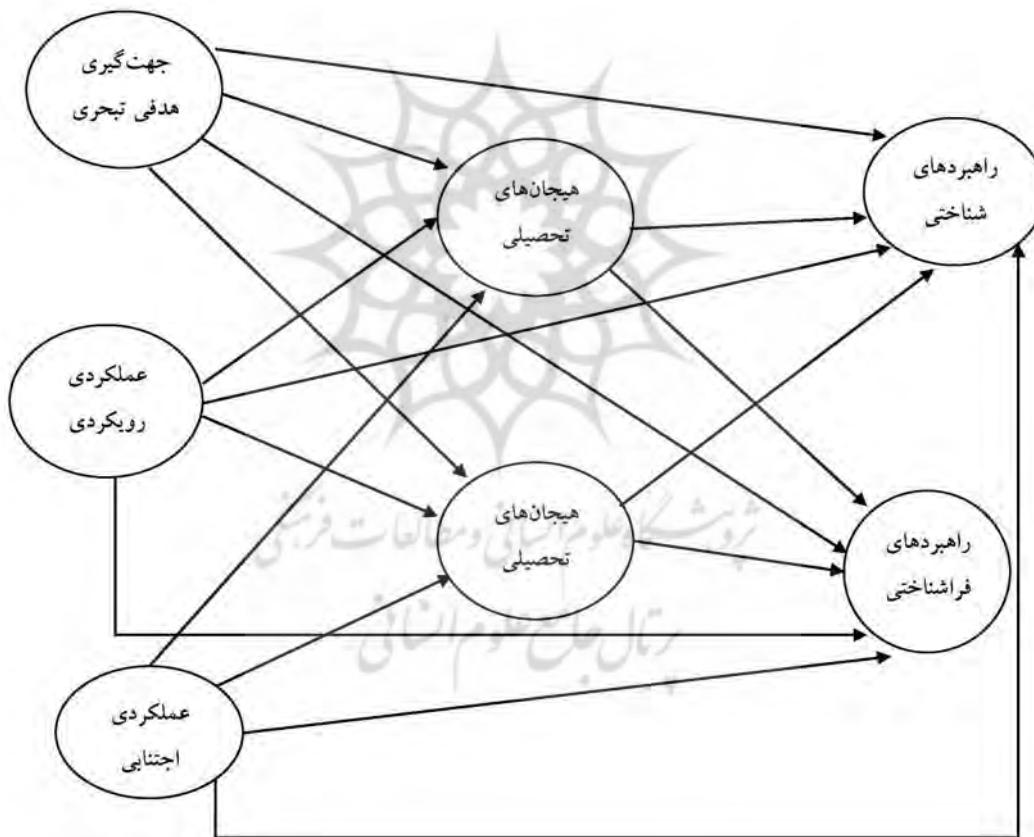
خودگردانی دارد و با افکار نامربوط رابطه منفی و معنادار نشان می‌دهد. امیدواری با علاقه به مطالعه، مدیریت تلاش، بسط، و خودگردانی رابطه مثبت و معنادار دارد و با افکار نامربوط رابطه منفی و معنادار نشان می‌دهد. خشم، اضطراب و خستگی، با علاقه به مطالعه، مدیریت تلاش و بسط و خودگردانی رابطه منفی و معنادار دارند و با افکار نامربوط رابطه مثبت و معنادار نشان می‌دهند. سؤال مهمی که مطرح می‌شود این است که آیا همان‌گونه که پکران (۲۰۰۶) نشان می‌دهد، هیجان‌های تحصیلی میانجی رابطه‌ی بین جهت‌گیری هدف دانش‌آموزان و خودگردانی یادگیری آنها هستند؟

از سوی دیگر اهداف نیز جایگاه ویژه‌ای در فرایند خودگردانی یادگیری دارند. در واقع فرایند خودگردانی یادگیری با هدف آغاز می‌شود. صاحب‌نظران حوزه خودگردانی یادگیری (مانند بندورا، بوکارت، پیتریچ و زیمرمن) بر اهمیت نقش اهداف در خودگردانی یادگیری تأکید کرده‌اند. پژوهش‌های متعددی رابطه بین جهت‌گیری هدف دانش‌آموزان و خودگردانی یادگیری را تأیید کرده‌اند (کارشکی، ۱۳۸۷؛ عربزاده، ۱۳۸۷؛ نوشادی، ۱۳۸۰؛ غلامی، ۱۳۸۲). اغلب مطالعات نشان داده‌اند جهت‌گیری هدفی تحری با راهبردهای شناختی و فراشناختی عمیق یا خودگردانی یادگیری رابطه مثبت و معنادار دارد (پیتریچ و دی‌گروت، ۱۹۹۰؛ الیوت، مک‌گریگور، هولی و گابل، ۱۹۹۹؛ الیوت و مک‌گریگور، ۲۰۰۱؛ شانک و زیمرمن، ۱۹۹۴؛ یوردان^۷، ۲۰۰۴؛ جوکار، ۱۳۸۴)، اما جهت‌گیری هدفی عملکردی - اجتنابی با خودگردانی یادگیری رابطه منفی و معنادار دارد (پیتریچ، ۱۹۹۹؛ رادوسویچ^۸ و همکاران، ۲۰۰۴).

گرچه در مورد آثار مثبت اهداف تحری و آثار منفی اهداف عملکردی - اجتنابی اتفاق نظر وجود دارد اما شواهد مربوط به آثار منفی اهداف عملکردی - رویکردی تأمل - برانگیز است. برای مثال، برخی مطالعات رابطه مثبت جهت‌گیری عملکردی - رویکردی و راهبردهای شناختی و فراشناختی (خودگردانی یادگیری) را نشان داده‌اند (مانند بارن و هاراکیویچ^۹، ۲۰۰۱؛ هاراکیویچ و همکاران، ۲۰۰۲؛ میدگلی، کاپلان و میدلتون، ۲۰۰۱)، اما برخی مطالعات رابطه منفی آن با راهبردهای یادگیری خودگردان را گزارش کرده‌اند (مانند میدلتون و میدگلی، ۱۹۹۷؛ نیومن^{۱۰}، ۱۹۹۸؛ پیتریچ، ۲۰۰۰).

همسو با مدل پیشنهادی پکران (۲۰۰۶) در زمینه ارتباط بین هیجان‌های تحصیلی و خودگردانی یادگیری و با توجه به ارتباط بین جهت‌گیری هدف دانش‌آموز با هیجان‌های

تحصیلی و خودگردانی یادگیری، پژوهش حاضر، الگوی ۱ را فرض می‌نماید. در الگوی پیشنهادی، روابط مستقیم و غیرمستقیمی بین جهت‌گیری هدفی با هیجان‌های تحصیلی و رفتارهای خودگردانی یادگیری فرض شده است. برای مثال با استناد به مبانی نظری و تجربی مورد استفاده در پژوهش حاضر فرض شده است که جهت‌گیری هدفی از طریق هیجان‌های تحصیلی مثبت و منفی اثر غیرمستقیمی بر خودگردانی یادگیری دارد. همچنین فرض شده که جهت‌گیری هدفی اثرات مستقیمی بر خودگردانی یادگیری دارد. بنابراین هدف اصلی در پژوهش حاضر پاسخ به این سؤال است که آیا داده‌های جمع‌آوری شده از الگوی مفروض حمایت لازم را به عمل می‌آورد یا خیر؟

شکل ۱: الگوی کلی پیشنهاد شده پژوهش

روش

پژوهش حاضر در زمرةی تحقیقات علیٰ غیرآزمایشی است. در این‌گونه تحقیقات سعی می‌شود روابط علیٰ بین متغیرها از طریقی غیرآزمایشی آزمون گردد. در پژوهش حاضر، روابط از طریق الگوی معادلات ساختاری آزمون شده است که مبنای آن همبستگی‌های به‌دست آمده از متغیرهای پژوهش است.

جامعه آماری، حجم نمونه و روش نمونه‌گیری

جامعه آماری پژوهش حاضر، شامل کلیه دانشآموزان دختر و پسر دبیرستان‌های متوسطه عمومی شهر تهران است که در سال تحصیلی ۱۳۸۹-۱۳۸۸ در شهر تهران مشغول تحصیل بودند. برای سازگاری با الگوی معادلات ساختاری تعداد نمونه باید حداقل ۱۵ برابر (استیونس، ۱۹۹۴، به نقل از هومن، ۱۳۸۴) یا ۳۰ برابر تعداد متغیرهای مشاهده شده باشد (هومن، ۱۳۸۴). با توجه به حجم جامعه نیز می‌توان در مورد حجم نمونه اظهارنظر کرد (کیامنش، ۱۳۸۱). بنابراین از جامعه یاد شده تحقیق، نمونه‌ای به حجم ۸۴۰ آزمودنی انتخاب شد. از نمونه یاد شده ۶۰۵ نفر در مدارس دولتی، ۲۳۵ نفر در مدارس غیردولتی، ۴۳۰ نفر دانشآموز دختر و ۴۱۰ نفر دانشآموز پسر بودند. ۴۴۹ نفر در رشته ریاضی - فیزیک، ۱۵۷ نفر در رشته علوم تجربی، و ۲۳۴ نفر در پایه اول مشغول به تحصیل بوده‌اند. با توجه به اینکه هیجان‌های مربوط به درس فیزیک مورد نظر بوده از دانشآموزان رشته علوم انسانی نمونه‌گیری به عمل نیامد.

مشارکت‌کنندگان در پژوهش با روش نمونه‌گیری خوش‌های چند مرحله‌ای انتخاب شدند. در این پژوهش، دانشآموزان در سه مرحله با استفاده از واحدهای نمونه‌گیری مختلف (واحد مرحله اول: مناطق شهر تهران؛ واحد مرحله دوم: مدارس هر منطقه؛ واحد مرحله سوم: کلاس‌های درسی) انتخاب گردیدند. برای انتخاب تصادفی آزمودنی‌ها، ابتدا شهر تهران به پنج منطقه شمال، جنوب، غرب، شرق و مرکز تقسیم شد؛ در مرحله بعد، از هر منطقه جغرافیایی، ۱ منطقه آموزشی برگزیده شد که مناطق آموزشی ۳ از شمال، ۱۶ از جنوب، ۱۴ از شرق، ۵ از غرب و ۶ از مرکز را شامل می‌شد. سپس از هر منطقه به صورت تصادفی دو دبیرستان دخترانه و دو دبیرستان پسرانه انتخاب شدند. از هر مدرسه ۲ کلاس از پایه‌های اول، دوم و سوم متوسطه، به پرسشنامه پاسخ دادند. برای بررسی دقیق،

کلاس درس فیزیک مورد توجه قرار گرفت. پس از اجرا و جمع‌آوری پرسشنامه‌ها، ۱۱۲ پرسشنامه را که به طور ناقص تکمیل شده بودند و یا آزمودنی‌ها به علت حجم زیاد سوالات، دقت کافی در پاسخ‌گویی نداشتند، حذف گردید. در نهایت پرسشنامه ۳۷۲ پسر و ۳۵۶ دختر مورد تحلیل قرار گرفت.

ابزار سنجش

۱- پرسشنامه جهت‌گیری هدفی^{۱۱}: در این پژوهش، از پرسشنامه پالس (PALS) که توسط میدگلی و نفر از همکارانش (۲۰۰۰) بر اساس آخرین رویکردهای انگیزشی در دانشگاه میشیگان طراحی شده است، استفاده گردید. این پرسشنامه به منظور ارزیابی جهت‌گیری هدفی اقتباس شده و توسط امام جمعه (۱۳۸۶) ترجمه و اعتباریابی مقدماتی شده است. دارای ۱۴ سوال و شامل سه قسمت است: جهت‌گیری هدفی تحری، جهت‌گیری هدفی رويکردي - عملکردي و در نهایت جهت‌گیری هدفی اجتنابي - عملکردي. اين ابزار در طيف پنج درجه‌اي ليکرت از "خيلي زياد" تا "خيلي کم" تنظيم شده است. هر يك از سه قسمت اين پرسشنامه (تحري، رویکرد - عملکرد و اجتناب - عملکرد)، به صورت جداگانه نمره‌گذاري می‌شوند. ميدگلی و همکاران (۲۰۰۰) برای محاسبه ضریب پایایی آن از ضریب آلفای کرونباخ استفاده کردند. آنها ضریب آلفای کرونباخ را برای خرده‌مقیاس تحری ۰/۸۵، خرده‌مقیاس عملکردي - رویکردي ۰/۸۹ و برای خرده‌مقیاس عملکردي - اجتنابي ۰/۷۴ گزارش کردند.

امام جمعه (۱۳۸۶) نيز ضرائب آلفاي بدست آمده را برای هر سه مولفه اين پرسشنامه، اين گونه گزارش می‌کند: جهت‌گیری هدفی تحری ۰/۷۶؛ جهت‌گیری هدفی رويکردي - عملکردي ۰/۸۶؛ جهت‌گيری هدفي اجتنابي - عملکردي ۰/۸۰. در پژوهش حاضر به منظور بررسی روايي پرسشنامه، از تحليل عامل تأييدي و برای محاسبه پایایی نيز از ضریب آلفای کرونباخ استفاده شد. ضریب آلفای کرونباخ محاسبه شده برای خرده‌مقیاس‌های تحری، رویکردي - عملکردي و اجتنابي - عملکردي به ترتیب برابر با ۰/۸۵، ۰/۷۹ و ۰/۸۴ بدست آمد.

در بخش تحلیل عامل تأیيدي شاخص مجدور خی (χ^2)، شاخص ریشه خطای میانگین مجدورات تقریبی^{۱۴} (RMSEA)، شاخص نیکویی برازش^{۱۵} (GFI)، شاخص

تعديل شده نیکویی برازش^{۱۶} (AGFA)، شاخص نرم شده برازنده‌گی^{۱۷} (NFI) و شاخص برازنده‌گی تطبیقی^{۱۸} (CFI) به عنوان ملاک‌های انطباق الگو با داده‌های مشاهده شده، در نظر گرفته شدند. شاخص‌های نیکویی برازش مربوط به تحلیل عامل تأییدی این پرسشنامه در جدول ۱ گزارش شده است. همان‌گونه که مشاهده می‌شود به جز آماره مجزور خی که در نمونه‌های بزرگتر از ۱۰۰ معمولاً معنادار است، بقیه شاخص‌ها مناسب هستند، بنابراین برازش قابل قبولی وجود دارد.

جدول ۱: خلاصه شاخص‌های نیکویی برازش پرسشنامه PALS

مجزور کای	درجه آزادی	X ^۲ / df	مجذورات میانگین	شاخص نرم شده	شاخص تعديل شده نیکویی	شاخص برازنده‌گی برازش	شاخص تطبیقی تقریبی	ریشه خطای
۷۴	۴۷۲/۱۸	۶/۳۹	۰/۰۶۶	۰/۹۲	۰/۸۸	۰/۹۵	۰/۹۵	

- **پرسشنامه هیجانات تحصیلی^{۱۹}:** این ابزار به منظور اندازه‌گیری هیجانات پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزان توسط پکران، گوئنز و فرنزل (۲۰۰۵) طراحی و ساخته شده است. این پرسشنامه از نوع خودگزارشی و مداد - کاغذی است که در سه قسمت تهیه شده است. این قسمت‌ها شامل بخش مربوط به هیجانات کلاس، هیجانات مربوط به یادگیری و هیجانات مربوط به امتحان است. در هر قسمت ۸ زیرمقیاس وجود دارد. زیرمقیاس‌های مربوط به کلاس، که شامل ۸۰ سؤال است و این هشت هیجان را اندازه‌گیری می‌کند: لذت از کلاس، امیدواری، غرور، عصبانیت، اضطراب، شرم، ناامیدی و خستگی. باید توجه داشت که پکران و همکارانش (۲۰۰۵) به گونه‌ای سؤالات را طراحی کردند که هر قسمت تجربه‌های هیجانی را در سه موقعیت مختلف می‌سنجد. برای مثال، هیجانات مربوط به کلاس، شامل سه دسته از سؤالات مربوط به هیجانات تجربه شده قبل، هیجانات حین و هیجانات بعد از کلاس است. پکران و همکاران (۲۰۰۲الف) نشان می-دهند که آلفای کرونباخ محاسبه شده برای خرده مقیاس‌های پرسشنامه از ۰/۷۵ تا ۰/۹۵ بدست آمده است که نشان‌دهنده پایایی قابل قبول این ابزار است. در این پژوهش با توجه به اهداف مورد نظر، زیرمقیاس‌های مربوط به هیجانات کلاس شامل لذت از کلاس،

امیدواری، عصبانیت و خستگی مورد استفاده قرار گرفت. پرسشنامه حاوی ۳۰ سوال برای اندازه‌گیری چهار هیجان یعنی لذت از کلاس (۱۰ سوال)، امیدواری (۸ سوال)، عصبانیت (۹ سوال) و خستگی از کلاس (۱۱ سوال) بود. در این پرسشنامه دانش‌آموزان تجربیات هیجانی خود را در یک مقیاس لیکرتی ۵ درجه‌ای از کاملاً مخالفم (۱) تا کاملاً موافقم (۵) درجه بندی می‌کنند. کدیور، فرزاد، کاووسیان و نیکدل (۱۳۸۸)، نیز پایایی مقیاس‌های هیجان‌های مربوط به کلاس این پرسشنامه را چنین گزارش نموده‌اند: لذت از کلاس، ۰/۷۵؛ امیدواری مربوط به کلاس، ۰/۷۶؛ عصبانیت مربوط به کلاس، ۰/۷۴؛ خستگی از کلاس، ۰/۸۴. در پژوهش حاضر به منظور بررسی روایی و پایایی از تحلیل عاملی تأییدی و ضریب آلفای کرونباخ استفاده شد. ضریب آلفای کرونباخ محاسبه شده برای خردۀ مقیاس‌های لذت از کلاس، امیدواری، عصبانیت و خستگی به ترتیب برابر با ۰/۹۲، ۰/۸۹، ۰/۸۸ و ۰/۹۳ بوده است. شاخص‌های ضرائب پایایی نشان می‌دهد پرسشنامه هیجانات تحصیلی، پایایی قابل قبول و کافی دارد. شاخص‌های نیکویی برآش مربوط به تحلیل عامل تأییدی این پرسشنامه نیز در جدول ۲ گزارش شده است. همانگونه که مشاهده می‌شود به جز آماره مجدور خی (χ^2)، بقیه شاخص‌ها مناسب هستند، بنابراین برآش قابل قبول وجود دارد.

جدول ۲: خلاصه شاخص‌های نیکویی برآش پرسشنامه پرسشنامه هیجانات تحصیلی

مجدور کای	درجۀ آزادی	χ^2 / df	مجدورات	میانگین نیکویی	شاخص تعديل شده	شاخص	رشیه خطای
۵۹۷۰/۵۷	۱۱۶۵	۵/۱۲	۰/۰۷	۰/۸۶	۰/۸۳	۰/۹۶	۰/۹۷

۳- مقیاس یادگیری خودگردان: این مقیاس برگرفته از پرسشنامه خودگردانی یادگیری^{۱۳} (SRLQ) است. این پرسشنامه توسط پیتریچ و دیگروت (۱۹۹۰) تهیه شده و شامل دو مقیاس باورهای انگیزشی و راهبردهای یادگیری خودگردان است. مقیاس باورهای انگیزشی، شامل سه خرده‌آزمون خودکارآمدی، ارزش‌گذاری درونی و اضطراب امتحان است (۲۵ سؤال). مقیاس یادگیری خودگردان، دارای دو خرده‌آزمون استفاده از راهبردهای

شناختی (راهبردهای تمرین، تشریح و سازماندهی) و فراشناختی (راهبردهای فراشناخت، و مدیریت تلاش‌های فردی) است (۲۲ سؤال). در مطالعه حاضر مقیاس راهبردهای خودگردن این پرسشنامه مورد استفاده قرار گرفت. راهبردهای شناختی شامل ۱۳ و راهبردهای فراشناختی شامل ۹ سؤال است و به دو مقوله تقسیم‌بندی می‌شوند: راهبردهای فراشناخت و مدیریت تلاش‌ها، که شامل پشتکار دانش‌آموزان در وظایف دشوار و یا خسته کننده و کار مداوم است. بررسی‌های پیتریچ و دی‌گروت (۱۹۹۰)، برای تعیین پایایی و روایی پرسشنامه نشان داد ضریب پایایی آلفای کرونباخ برای دو عامل مقیاس راهبردهای یادگیری خودگردن، یعنی راهبردهای شناختی و فراشناختی به ترتیب ۰/۸۳ و ۰/۷۴ بود. روایی این آزمون را حسینی‌نسب و رامشه (۱۳۷۹)، با استفاده از روش تحلیل عاملی بررسی کردند که نتایج آلفای کرونباخ برای راهبردهای شناختی و فراشناختی به ترتیب ۰/۶۴ و ۰/۶۸ بوده است. در پژوهش حاضر به منظور بررسی روایی و پایایی از تحلیل عاملی تاییدی، و ضریب آلفای کرونباخ استفاده شد. پس از بررسی و تجزیه و تحلیل داده‌های به دست آمده نتایج روایی و پایایی نشان داد سؤال ۳ مربوط به خردۀ مقیاس شناختی، با کل سوالات پرسشنامه همبستگی کمتری دارد؛ بنابراین حذف شد. در نهایت پرسشنامه به ۲۱ سؤال تقلیل یافت. بعد از حذف سؤال ۳، ضرایب آلفای کرونباخ برای خردۀ مقیاس‌های شناختی و فراشناختی به ترتیب، ۰/۸۷ و ۰/۷۰ بوده است. در بخش تحلیل عامل تأییدی نیز نتایج نشان دادند که برازش داده‌ها قابل قبول است (جدول ۳).

جدول ۳: خلاصه شاخص‌های نیکویی برازش پرسشنامه خودگردنی یادگیری

مجدور کای	درجه آزادی	ریشه خطای χ^2 / df	شاخص تعدیل میانگین مجدورات	شاخص نیکویی	شاخص شده	برازنده‌گی نم شده	شاخص نیکویی برازش	شاخص تطبیقی برازنده‌گی	شاخص تقریبی
۱۲۳۳/۵۴	۱۸۸	۰/۹۵	۰/۹۴	۰/۸۳	۰/۸۶	۰/۰۶۷	۶/۵۶	۰/۰۶۷	۰/۸۶

یافته‌ها

جدول ۴، شاخص‌های توصیفی عملکرد دانش‌آموزان کل نمونه را در متغیرهای مکنون نشان می‌دهد.

جدول ۴: شاخص‌های توصیفی عملکرد دانشآموزان در متغیرهای بروزنزا و نشانگرهای آنها

متغیرها	حداقل	حداکثر	میانگین	انحراف معیار
جهت‌گیری هدفی تبحیری	۵	۲۵	۲۱/۳۹	۳/۷۹
عملکردهی - رویکردهی	۵	۲۵	۱۹/۹۷	۳/۹۲
عملکردهی - اجتنابی	۳	۲۰	۱۵/۹۸	۳/۹۴
هیجان‌های مثبت	۱۷	۹۰	۶۲/۵۵	۱۴/۹۳
هیجان‌های منفی	۳۲	۱۵۴	۸۳/۳۳	۲۷/۷۹
خودگردانی یادگیری	۳۱	۱۰۳	۷۵/۹	۱۳/۹۸
راهبردهای شناختی	۱۲	۶۰	۴۵/۱۵	۸/۸۹
فراشناختی و مدیریت تلاش‌ها	۱۱	۴۵	۳۰/۷۵	۶/۳۶

اساس تحلیل در برنامه لیزرل، بر مبنای ماتریس کوواریانس یا همبستگی بین متغیرهای مکنون و آشکار است. جدول ۵ ماتریس کوواریانس متغیرهای مکنون بروزنزا و درون‌زای تحقیق را نشان می‌دهد.

جدول ۵: ماتریس کوواریانس متغیرهای مکنون

متغیرها	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷
۱- تبحیری	۱						
۲- عملکردهی - رویکردهی	۰/۲۰	۱					
۳- عملکردهی - اجتنابی	-۰/۲۳	۰/۳۴	۱				
۴- هیجان‌های مثبت	۰/۶۹	۰/۶۲	۰/۴۷	۱			
۵- هیجان‌های منفی	-۰/۷۰	-۰/۰۲	-۰/۴۵	-۰/۵۷	۱		
۶- راهبردهای شناختی	۰/۸۳	۰/۱۹	۰/۲۳	۰/۷۵	-۰/۶۷	۱	
۷- فراشناختی و مدیریت تلاش‌ها	۰/۶۶	۰/۲۳	۰/۸۳	-۰/۵۶	-۰/۶۸	۱	

ضریب پراکندگی مشترک بین هیجان‌های منفی و جهت‌گیری هدفی عملکردهی - رویکردهی بسیار کم است که نشان می‌دهد این متغیر احتمالاً در برآذش الگو دچار مشکل

بررسی نقش واسطه‌ای هیجان‌های تحصیلی در ارتباط میان اهداف پیشرفت و ... ۱۲۵

خواهد شد. همان‌طور که مشاهده می‌شود ضرائب پراکنده‌گی مشترک بین متغیرهای مکنون تحقیق نیز نسبتاً مناسب است.

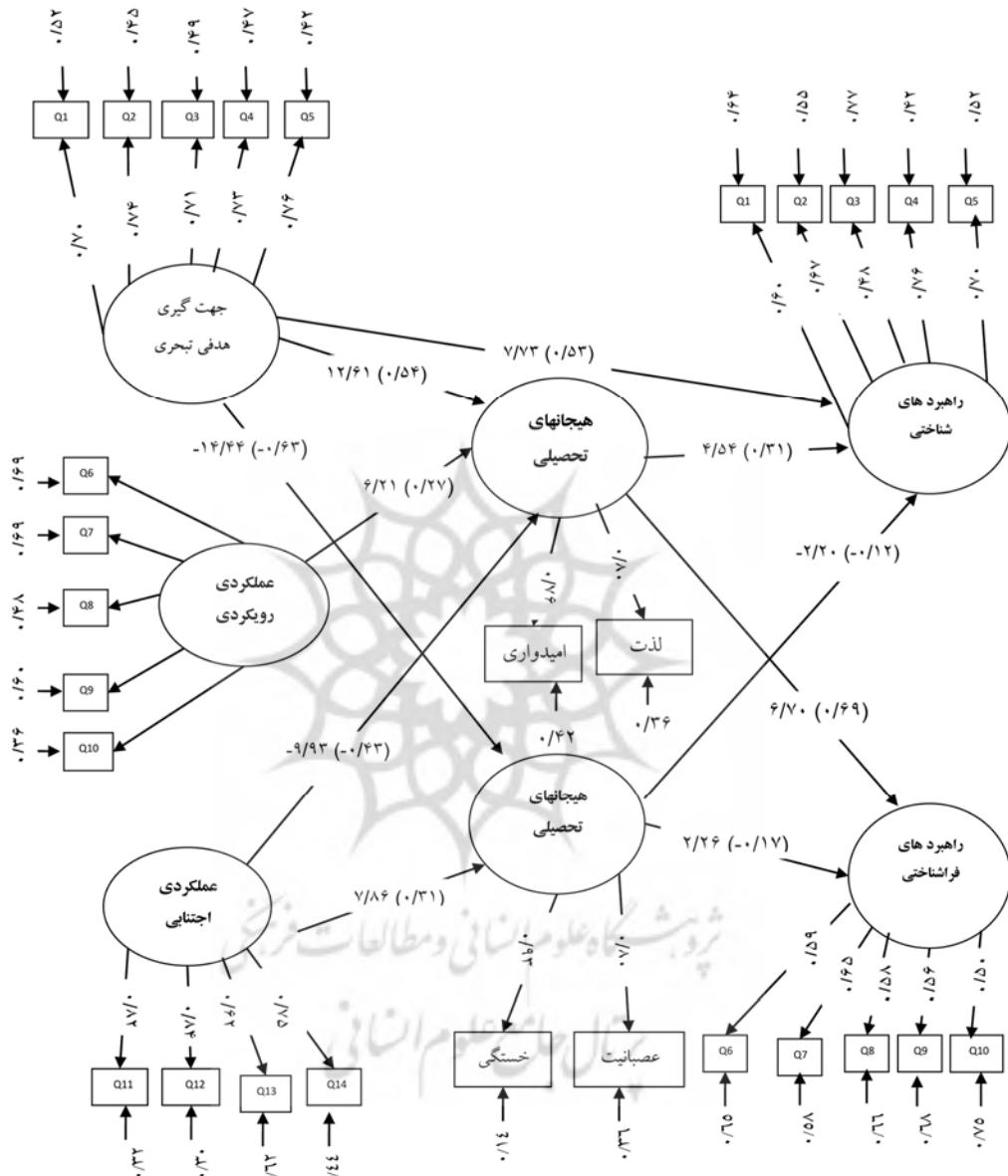
هدف الگوی کلی طرح شده، بررسی نقش میانجی‌گری هیجان‌های تحصیلی مثبت و منفی در ارتباط جهت‌گیری هدف (تبحری، عملکردی - رویکردی و عملکردی - اجتنابی) با خودگردانی یادگیری است. شاخص‌های برازش (جدول ۶) حکایت از برازش مطلوب الگو داشت.

جدول ۶: خلاصه نیکویی برازش الگوی نهایی

مجذور کای	آزادی آزادی	X ² / df	میانگین نیکویی	خطای میانگین	شاخص تعديل شده	شاخص	شاخص	رشیه
۹۵۷/۵۷	۳۳۱	۲/۸۹	۰/۰۵۱	۰/۹۱	۰/۸۹	۰/۹۷	۰/۹۶	

در الگوی نهایی (شکل ۲) اثرهای غیرمعنادار حذف شده‌اند. محاسبه شاخص‌های برازش پس از حذف اثرهای غیرمعنادار انجام شده است. مقادیر داخل پرانتز ضرایب مسیر استاندارد شده و اعداد خارج پرانتز مقادیر معناداری t هستند.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتمال جامع علوم انسانی

شكل ۲: الگوی نهایی

جدول ۷ ضرایب مسیر و معناداری آنها را برای اثرات مستقیم و غیرمستقیم الگو نشان می‌دهد. همان‌طور که در جدول مشاهده می‌شود، به استثنای اثر مستقیم جهت‌گیری هدفی تحری بر راهبردهای شناختی خودگردانی یادگیری اثر مستقیم هیچ‌کدام از متغیرهای بروندزا

راهبردهای شناختی و فراشناختی معنادار نبوده است. اثر غیرمستقیم (از طریق هیجان‌های تحصیلی مثبت و منفی) همه متغیرهای بروزنزا بر راهبردهای خودگردانی یادگیری معنادار بدست آمد. اثر مستقیم همه متغیرهای بروزنزا بر هیجان‌های مثبت معنادار بوده است. اثر متغیرهای بروزنزا جهت‌گیری هدفی تبحری و عملکردی - اجتنابی بر هیجان‌های منفی معنادار بوده اما اثر متغیر بروزنزا جهت‌گیری هدفی عملکردی - رویکردی بر هیجان‌های منفی معنادار بدست نیامد.

جدول ۷: اثرات مستقیم و غیرمستقیم مدل، ضرایب مسیر و معناداری آنها

اثر کل	اثر غیرمستقیم	اثر مستقیم	ضریب مسیر	
۰/۷۷	۰/۲۴	۰/۵۳	ضریب مسیر	جهت‌گیری تبحری
۱۵/۸۵*	۴/۵۰*	۷/۷۳*	آزمون معناداری t	
۰/۱۰	۰/۰۸	۰/۰۲	ضریب مسیر	جهت‌گیری عملکردی
۲/۵۶*	۳/۵۲*	۰/۳۹	آزمون معناداری t	رویکردی
-۰/۱۸	-۰/۱۷	-۰/۰۱	ضریب مسیر	جهت‌گیری عملکردی
-۴/۷۹*	-۴/۳۹*	-۰/۲۸	آزمون معناداری t	اجتنابی
۰/۳۱	-	۰/۳۱	ضریب مسیر	هیجان‌های مثبت
۴/۵۴*	-	۴/۵۴*	آزمون معناداری t	شناختی
-۰/۱۲	-	-۰/۱۲	ضریب مسیر	هیجان‌های منفی
-۲/۲۰*	-	-۲/۲۰*	آزمون معناداری t	از:
۰/۵۳	۰/۴۱	۰/۱۲	ضریب مسیر	جهت‌گیری تبحری
۹/۲۴*	۵/۳۸*	۱/۰۴	آزمون معناداری t	
۰/۲۳	۰/۱۸	۰/۰۵	ضریب مسیر	جهت‌گیری عملکردی
۴/۷۵*	۴/۵۶*	۰/۹۸	آزمون معناداری t	رویکردی
-۰/۳۳	-۰/۳۲	-۰/۰۱	ضریب مسیر	جهت‌گیری عملکردی
-۶/۴۲*	-۵/۴۴*	-۰/۱۷	آزمون معناداری t	اجتنابی
۰/۶۹	-	۰/۶۹	ضریب مسیر	هیجان‌های مثبت
۶/۷۰*	-	۶/۷۰*	آزمون معناداری t	از:

۱۲۸ مجله‌ی مطالعات آموزش و یادگیری، دوره پنجم، شماره دوم، پاییز و زمستان ۱۳۹۲

اثر کل	اثر غیرمستقیم	اثر مستقیم	ضریب مسیر	
-۰/۱۷	-	-۰/۱۷	ضریب مسیر	
-۲/۲۶*	-	-۲/۲۶*	آزمون معناداری t	هیجان‌های منفی
۰/۵۴	-	۰/۵۴	ضریب مسیر	جهت‌گیری تحری
۱۲/۶۱*	-	۱۲/۶۱*	آزمون معناداری t	به هیجان‌های عملکردی
۰/۲۷	-	۰/۲۷	ضریب مسیر	رویکردی
۶/۲۱*	-	۶/۲۱*	آزمون معناداری t	ثبت
-۰/۴۳	-	-۰/۴۳	ضریب مسیر	از:
-۹/۹۳*	-	-۹/۹۳*	آزمون معناداری t	اجتنابی
-۰/۶۳	-	-۰/۶۳	ضریب مسیر	جهت‌گیری تحری
-۱۴/۴۴*	-	-۱۴/۴۴*	آزمون معناداری t	به هیجان‌های منفی
۰/۰۰	-	۰/۰۰	ضریب مسیر	از:
۰/۰۳	-	۰/۰۳	آزمون معناداری t	اجتنابی
۰/۳۱	-	۰/۳۱	ضریب مسیر	
۷/۸۶*	-	۷/۸۶*	آزمون معناداری t	

* $P < 0.05$

بحث و نتیجه‌گیری

نتایج به دست آمده از الگوی اولیه تحقیق، نشان می‌دهد هیجان‌های تحصیلی نقش میانجی‌گرانه خود را به خوبی نشان داده‌اند. یعنی اینکه مقدار رابطه بین متغیرهای برون‌زای تحقیق و راهبردهای شناختی و فراشناختی خودگردنی یادگیری تحت تاثیر هیجان‌های تحصیلی است. با توجه به مبانی نظری و پژوهشی این یافته مورد انتظار بود و با مدل شناختی اجتماعی پکران همخوانی دارد. هیجان‌ها در همه فعالیت‌های یادگیری حضور دارند و اثر متغیرهای گوناگون فردی و محیطی را بر یادگیری میانجی می‌کنند.

نتایج نشان داد اثر مستقیم جهت‌گیری هدفی تحری بر راهبردهای شناختی ثابت و معنادار بوده است. این یافته با یافته‌های مطالعات قبلی (مانند پیتریچ و دی‌گروت، ۱۹۹۰؛ حجازی و نقش، ۱۳۸۷؛ نوشادی، ۱۳۸۰؛ جوکار، ۱۳۸۴؛ یوردان، ۲۰۰۴، رادوسویچ و همکاران، ۲۰۰۴) همسو است. اثر مستقیم جهت‌گیری هدفی تحری بر هیجان‌های

تحصیلی مثبت و معنادار بوده است. این یافته با یافته مطالعات قبلی همخوان است (پکران و همکاران، ۲۰۰۶؛ موراتیدیس و همکاران، ۲۰۰۹). پکران و همکاران (۲۰۰۶)، در تبیین رابطه مثبت بین اهداف تحری و هیجان‌های مثبت این گونه بیان می‌کنند که اهداف تحری توجه دانش‌آموز را به سلط و مهارت‌آموزی در فعالیت‌های در دست انجام، کترول پذیری آنها، دستیابی به شایستگی در آن فعالیت‌ها و ارزش ذاتی آنها مرکز می‌کند. بنابراین، ارزیابی‌های کترول و ارزش مربوط به فعالیت‌ها بالا خواهد بود. در نتیجه هیجان‌های مثبت مربوط به فعالیت (مانند لذت از کلاس) مورد انتظار است. وقتی باورهای ارزش و کترول بالا باشد هیجان‌های منفی نیز کمتر تجربه خواهد شد. بنابراین انتظار می‌رود با هیجان‌های منفی (مانند خستگی و عصبانیت) رابطه منفی داشته باشد. اثر مثبت و منفی اهداف تحری بر هیجان‌های نتایج مانند امیدواری (هیجان مثبت) و عصبانیت (هیجان منفی) به این دلیل است که دانش‌آموز در طول فرایند تحصیل تنها بر فعالیت‌های یادگیری مرکز نمی‌کند بلکه به امکان موفقیت در فعالیت‌ها نیز توجه دارد. زیرا همان‌گونه که نظریه اهداف چندگانه مطرح می‌کند دانش‌آموزان دارای جهت‌گیری هدفی تحری ممکن است نمره بالایی هم در جهت‌گیری عملکردی کسب کنند (روبکین، ۲۰۰۷). دانش‌آموزی که از فعالیت لذت می‌برد و در آن سلط کسب می‌کند انتظار دارد نتیجه خوبی کسب کند. بنابراین هیجان‌های مثبت بیشتر و هیجان‌های منفی کمتری تجربه خواهد کرد. اثر غیرمستقیم (با واسطه هیجان‌های مثبت و منفی) جهت‌گیری هدفی تحری بر راهبردهای شناختی و فراشناختی خودگردانی یادگیری نیز مثبت و معنادار بوده است. به طور کلی الگوی رابطه مثبت بین جهت‌گیری هدفی تحری و هیجان‌های مثبت و همچنین رابطه منفی بین جهت‌گیری هدفی تحری و هیجان‌های منفی شواهد بیشتری در تائید نقش مثبت اهداف تحری در سازگاری هیجانی که برای تقویت انگیزش درونی دانش‌آموزان ضروری است، فراهم می‌کند (رابرتز، ۲۰۰۱).

هدف دیگر پژوهش بررسی اثر مستقیم و غیرمستقیم جهت‌گیری هدفی عملکردی رویکردی بر راهبردهای شناختی و فراشناختی خودگردانی یادگیری است. نتایج نشان داد اثر مستقیم جهت‌گیری هدفی عملکردی بر راهبردهای شناختی و فراشناختی خودگردانی یادگیری معنادار نیست. همسو با این یافته‌های پژوهش؛ مطالعه نوشادی (۱۳۸۰) نشان داد جهت‌گیری هدفی عملکردی نتوانسته است به‌طور معنی‌داری خودگردانی یادگیری را

پیش‌بینی کند. پژوهش حجازی و نقش (۱۳۸۷) نیز نشان داد جهت‌گیری هدفی تبحری بر خودگردانی یادگیری اثر مستقیم و غیرمستقیم (با واسطه خودکارآمدی) دارد اما اثر مستقیم جهت‌گیری هدفی عملکردی بر خودگردانی یادگیری معنادار نبوده است و تنها از طریق خودکارآمدی بر خودگردانی یادگیری اثر غیرمستقیم دارد. همچنین اثر جهت‌گیری هدفی عملکردی - رویکردی بر هیجان‌های مثبت و منفی مورد آزمون قرار گرفت. نتایج نشان داد جهت‌گیری هدفی عملکردی - رویکردی بر هیجان‌های تحصیلی مثبت اثر معنادار مثبت دارد اما اثر آن بر هیجان‌های تحصیلی منفی معنادار نیست. پکران و همکاران (۲۰۰۶) رابطه مثبت آن با هیجان مثبت غرور در کلاس را نشان داده‌اند. آنها در تبیین علت رابطه مثبت بین جهت‌گیری هدفی عملکردی - رویکردی با غرور (هیجان مثبت)، این گونه استدلال می‌کنند که اهداف عملکردی از طریق هدایت توجه دانش‌آموز به سمت نتایج (امکان کسب نتایج و ارزش این نتایج به خاطر کسب برتری نسبت به دیگران) ارزیابی‌های مربوط به کترول و ارزش نتایج را بالا می‌برند، بنابراین انتظار می‌رود دانش‌آموز غرور را تجربه کند. در مطالعه حاضر هیجان‌های مثبت شامل امیدواری و لذت از کلاس بوده است. رابطه مثبت بین جهت‌گیری هدفی عملکردی - رویکردی با لذت از کلاس دور از انتظار بود. بحث اهداف چندگانه که الیوت (۲۰۰۶، به نقل از کارشکی، ۱۳۸۷) مطرح می‌کند نیز می‌تواند تا حدودی توجیه‌گر رابطه با هیجان‌های مثبت باشد. مطابق نظریه اهداف چندگانه، افراد به دلایل مختلف تلاش می‌کنند و فقط یک هدف یا یکسری هدف خاص را دنبال نمی‌کنند. میس و هالت (۱۹۹۳، به نقل از روبکین، ۲۰۰۷) نیز نشان دادند دانش‌آموزان می‌توانند همزمان در هر دو مقیاس تبحری و عملکردی نمره بالایی داشته باشند. مطالعه روبکین (۲۰۰۷) نیز نشان داد دانش‌آموزانی که در هر دو جهت‌گیری عملکردی - رویکردی و تبحری نمره بالایی دارند در مقایسه با اجتنابی‌ها و یا عملکردی‌ها به تنها‌ی، رضایت عمومی و تحصیلی بیشتری نشان می‌دهند.

در قسمت دیگری از یافته‌های پژوهش؛ نقش میانجی‌گر هیجان‌های تحصیلی مثبت و منفی در رابطه جهت‌گیری هدفی عملکردی - اجتنابی با راهبردهای شناختی و فراشناختی خودگردانی یادگیری مورد تأیید قرار گرفت. جهت‌گیری هدفی عملکردی - اجتنابی تنها با واسطه هیجان‌های مثبت و منفی بر راهبردهای شناختی و فراشناختی اثر غیرمستقیم داشته است. مطالعه کارشکی (۱۳۸۷) نیز نشان داد میانگین نمرات دانش‌آموزان گروه

عملکردی - اجتنابی در مؤلفه‌های یادگیری خودگردن (راهبردهای شناختی، فراشناختی و مدیریت منابع) از گروه‌های تبحری و عملکردی - رویکردی کمتر است. جهت‌گیری هدفی عملکردی - اجتنابی بر هیجان‌های مثبت، اثر منفی و بر هیجان‌های منفی اثر مثبت و معنادار دارد. این یافته‌ها با یافته‌های مطالعات قبلی همخوان است. پکران و همکاران (۲۰۰۶)، در دو مطالعه بر روی دانش‌آموزان آلمانی و آمریکایی رابطه مثبت جهت‌گیری هدفی عملکردی - اجتنابی با هیجان‌های منفی عصبانیت، اضطراب و خستگی را نشان دادند و این رابطه در هر دو مطالعه معنادار بود. اثر منفی جهت‌گیری هدفی عملکردی - اجتنابی بر هیجان‌های مثبت و اثر مثبت آن بر هیجان‌های منفی در چارچوب مدل شناختی - اجتماعی پکران قابل تبیین است. بر اساس مدل پکران وقتی تمرکز توجه به سمت نتایج منفی (مانند شکست) باشد و دانش‌آموز احساس کند کنترل کمی بر آنها دارد اضطراب تجربه خواهد شد؛ و اگر احساس کند کنترل نتایج دست دیگران است عصبانیت مربوط به نتایج تجربه خواهد شد. اگر احساس کند فعالیت‌ها بی‌ارزش هستند، خستگی را تجربه می‌کند. الیوت (۱۹۹۹، به نقل از نین و دودا^{۲۱}، ۲۰۰۸) معتقد است ادراک شایستگی پیشایند اصلی پذیرش اهداف است. ادراک شایستگی بالا با هدایت فرد به سمت پذیرش اهداف عملکردی - رویکردی ارتباط مثبت دارد و ادراک شایستگی پایین با هدایت فرد به سمت امکان شکست و تسهیل پذیرش اهداف اجتنابی رابطه مثبت دارد. دومین پیشایند مهم پذیرش اهداف اجتنابی، ترس از شکست است. در جهت‌گیری هدفی عملکردی - اجتنابی تمرکز توجه معطوف به شکست و اجتناب از شکست، کمبود کنترل و یا تردید درباره کنترل‌پذیری شکست و ارزش منفی شکست است. بنابراین انتظار می‌رود دانش‌آموز هیجان‌های منفی نتایجی مانند اضطراب و عصبانیت و نالمیدی را تجربه کند. با توجه به اینکه نتایج برای این دانش‌آموزان مهم است و فعالیت‌ها ارزش چندانی ندارند و مورد توجه قرار نمی‌گیرند، خستگی دانش‌آموز مورد انتظار است. وقتی ارزیابی‌های کنترل و ارزش پایین باشند طبیعی است که با هیجان‌های مثبت ارتباط منفی داشته باشند.

در بخش دیگری از پژوهش، اثر هیجان‌های مثبت و منفی بر راهبردهای شناختی و فراشناختی خودگردنی مورد بررسی قرار گرفت. نتایج نشان داد هیجان‌های مثبت بر راهبردهای شناختی و فراشناختی خودگردنی یادگیری اثر مثبت دارد، در مقابل هیجان‌های منفی بر راهبردهای شناختی و فراشناختی خودگردنی یادگیری اثر منفی دارد. این یافته با

یافته‌های مطالعات پکران و همکاران (۲۰۰۲الف) همخوان است. خودگردانی یادگیری فرایندی فعال است، یادگیرنده خودگردان باید فعال باشد. بدون تردید دانشآموزی که خسته است و در حالی که در کلاس درس حاضر است، اما خیالپردازی می‌کند؛ یادگیرنده فعالی نخواهد بود. اما دانشآموزی که از فعالیت‌های کلاس لذت می‌برد و به موفقیت در آنها امیدوار است، در فرایند یادگیری خود فعالانه شرکت می‌کند. مطالعه پکران و همکاران (۲۰۰۲ب) نشان داد همه هیجان‌های مثبت با کاربرد راهبردهای شناختی (بسط و سازماندهی) و فراشناختی و تفکر انتقادی ارتباط مثبت دارند. هیجان‌ها می‌توانند هنگام مطالعه و یادگیری توجه شخص را به سمت مواد یادگیری هدایت کنند و یا آن را منحرف نمایند (الیس و اشبروک، ۱۹۸۸، به نقل از گلазر - زیکادا و همکاران، ۲۰۰۵)، بنابراین، همان‌گونه که پکران فرض می‌کند هیجان‌های مثبت کاربرد راهبردهای یادگیری خودگردان را تسهیل می‌کنند.

به طور کلی یافته‌های پژوهش حاضر نقش اهداف تبحری دانشآموزان در پرورش هیجان‌های مثبت و خودگردانی یادگیری آنها را مورد تأیید قرار داد. بنابراین محیط آموزشی باید به دنبال پژوهش اهداف تبحری و هیجان‌های مثبت در دانشآموزان خود باشد. مطالعه حاضر پیشنهادهای زیر را ارائه می‌دهد: ۱- برای یادگیری و فعالیت‌های تبحری همراه با انتظارات متناسب با توانایی‌های دانشآموزان باید ارزش قائل شد. ۲- ایجاد این فرهنگ در کلاس که خطا و اشتباه جزئی از یادگیری است تا توجه دانشآموز معطوف به پیامدهای شکست نشود و بیشتر تبحری عمل کند. ۳- کلاس باید به گونه‌ای باشد که در عین اینکه به دانشآموز کمک می‌کند تا به اهداف فردی خود دست یابد، اهداف کلاس نیز دنبال شود.

یادداشت‌ها

1. Pekrun	2. Control-value theory of achievement emotion
3. Achievement emotion	4. Mouratidis
5. Sideridis	6. Isen
7. Urdan	8. Radosevich
9. Born & Harackiewicz	10. Newman
11. Academic Goal Orientation Questionnaire	12. Academic Emotions Questionnaire

13. Self-Regulation Learning Questionnaire	14. Root mean Square Error of Approximation
15. Goodness of fit Index	16. Adjusted Goodness of fit index
17. Normed fit index	18. Comparative fit index
19. Non-Normed fit index	20. Roberts
21. Nien & Duda	

منابع

الف. فارسی

امام جمعه، مریم (۱۳۸۶). بررسی رابطه هوش هیجانی با خودکارآمدی تحصیلی و جهت‌گیری هدفی در دانشجویان علوم انسانی و فنی مهندسی دانشگاه تهران، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تهران.

جوکار، بهرام (۱۳۸۴). بررسی رابطه هدف‌گرایی و خودتنظیمی در دانشجویان رشته‌های مختلف تحصیلی دانشگاه شیراز. مجله علوم اجتماعی و انسانی دانشگاه شیراز، ۷۱-۵۶ (۴).

حجازی، الهه و نقش، زهرا (۱۳۸۷). الگوی ساختاری رابطه ادراک از ساختار کلاس، اهداف پیشرفت، خودکارآمدی و خودنظم بخشی در درس ریاضی. تازه‌های علوم شناختی، ۱۰ (۴)، ۳۸-۲۷.

حسینی نسب، سیدداود، و رامشه، سید محمد حسین (۱۳۷۹). بررسی ارتباط بین مؤلفه‌های یادگیری خود نظم داده شده با هوش. مجله علوم اجتماعی و انسانی دانشگاه شیراز، ۱۵-۱۶ (۲-۱)، ۸۵-۹۶.

عربزاده، مهدی (۱۳۸۷). رابطه بین یادگیری خودگردان، جهت‌گیری هدف با سبک مدیریتی کلاس در معلمان. پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تربیت معلم. غلامی، یارمحمد (۱۳۸۲). بررسی ارتباط بین جهت‌گیری هدف با یادگیری خودگردان در دانش‌آموزان دختر و پسر سال سوم متوسطه شهر تهران. پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تربیت معلم.

کارشکی، حسین (۱۳۸۷). بررسی نقش ادراکات محیطی خانوادگی و مدرسه‌ای و الگوهای انگیزشی در یادگیری خودتنظیمی دانش‌آموزان. پایان‌نامه دکتری، دانشگاه تهران.

کدیور، پروین؛ فرزاد، ولی‌اله؛ کاویان، جواد و نیکدل، فریبرز (۱۳۸۸). روازی پرسشنامه هیجان‌های تحصیلی پکران. *فصلنامه نوآوری‌های آموزشی*، ۱(۳۲)، ۷-۳۰.

کیامش، علیرضا (۱۳۸۱). نمونه‌گیری در پژوهش‌های علوم رفتاری. *سالنامه پژوهش در علوم اجتماعی و رفتاری* (جلد اول). به کوشش حسین رحمان سرشت. تهران، انتشارات دانشگاه علامه طباطبائی.

نوشادی، ناصر (۱۳۸۰). بررسی رابطه بین جهت‌گیری هدف با خودتنظیمی یادگیری، پیشرفت تحصیلی و رضایت از تحصیل در دانش‌آموزان دختر و پسر رشته‌های مختلف تحصیلی دوره پیش‌دانشگاهی شهر شیراز. پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه شیراز.

هومن، حیدرعلی (۱۳۸۴). مدل یابی معادلات ساختاری با کاربرد نرم افزار لیزرل. تهران، انتشارات سمت.

ب. انگلیسی

- Barron, K. E., & Harackiewicz, J. M. (2001). Achievement goals and optimal motivation: Testing multiple goal models. *Journal of Personality and Social Psychology*, 80, 706-722.
- Elliot, A. J., & McGregor, H. A. (2001). A 2 × 2 achievement goal framework. *Journal of Personality and Social Psychology*, 80, 501-519.
- Elliot, A. J., McGregor, H. A., Holly, A., & Gable, S. (1999). Achievement goals, study strategies, and exam performance: A mediational analysis. *Journal of Educational Psychology*, 91, 549-563.
- Glaser-Zikuda, M., Fuss, S., Laukenmann, M., Metz, K., & Randler, C. (2005). Promoting students' emotions and achievement: Instructional design and evaluation of the ECOLE-approach. *Learning and Instruction*, 15(5), 481-495.
- Goetz, T., Pekrun, R., Hall, N. C., & Haag, L. (2006). Academic emotions from a social-cognitive perspective: Antecedents and domain specificity of students' affect in the context of Latin instruction. *British Journal of Educational Psychology*, 76, 289-308.
- Harackiewicz, J. M., Barron, K. E., Tauer, J. M., & Elliot, A. J. (2002). Predicting success in college: A longitudinal study of achievement goals and ability measures as predictors of interest and performance from freshman year through graduation. *Journal of Educational Psychology*, 94, 562-575.

- Middleton, M. J., & Midgley, C. (1997). Avoiding the demonstration of lack of ability: An under-explored aspect of goal theory. *Journal of Educational Psychology, 89*, 710–718.
- Midgley, C., Kaplan, A., & Middleton, M. (2001). Performance approach goals: Good for what, for whom, under what circumstances, and at what cost? *American Psychological Association, 93*(1), 77–86.
- Midgley, C., Maehr, M. L., Hruda, L. Z., Anderman, E., Anderman, L., Freeman, K. E., ... & Urdan, T. (2000). *Manual for the Patterns of Adaptive Learning Scales (PALS)*. Ann Arbor, MI7 University of Michigan.
- Mouratidis, A., Vansteenkiste, M., Lens, W., & Vanden Auweele, Y. (2009). Beyond positive and negative affect: Achievement goals and discrete emotions in the elementary physical education classroom. *Psychology of Sport and Exercise, 10*(3), 336–343.
- Newman, R. S. (1998). Students' help-seeking during problem solving: Influences of personal and contextual goals. *Journal of Educational Psychology, 90*, 644–658.
- Nien, C. L., & Duda, J. L. (2008). Antecedents and consequences of approach and avoidance achievement goals: A test of gender invariance. *Psychology of Sport and Exercise, 9*, 352–372.
- Pekrun, R. (1992). The impact of emotions on learning and achievement: towards a theory of cognitive/motivational mediators. *Applied Psychology: An International Review, 41*(4), 359–376.
- Pekrun, R. (2000). A social-cognitive, control-value theory of achievement emotions. In J. Heckhausen (Ed.). *Motivational psychology of human development* (pp. 143–163).
- Pekrun, R. (2006). The control-value theory of achievement emotions: Assumptions, corollaries, and implications for educational research and practice. *Educational Psychology Review, 18*, 315–341.
- Pekrun, R., Elliot, A. J., & Maier, M. A. (2006). Achievement goals and discrete achievement emotions: a theoretical model and prospective test. *Journal of Educational Psychology, 98*, 583–597.
- Pekrun, R., Goetz, T., & Frenzel, A. C. (2005). *Academic Emotions Questionnaire-Mathematics (AEQ-M)—user's manual*. University of Munich: Department of Psychology.
- Pekrun, R., Goetz, T., Titz, W., & Perry, R. P. (2002a). Academic emotions in students' self-regulated learning and achievement: a program of qualitative and quantitative research. *Educational psychologist, 37*(2), 91–105.

- Pekrun, R., Goetz, T., Titz, W., & Perry, R. P. (2002b). Control-value theory of academic emotions: Individual and social antecedents of students' domain-specific emotions. *Paper presented at the annual meeting of the American Educational Research Association, New Orleans, LA.*
- Pintrich, P. R. (1999). The role of motivation in promoting and sustaining self-regulated learning. *International Journal of Educational Research, 31*, 459-470.
- Pintrich, P. R. (2000). Multiple goals, multiple pathways: The role of goal orientation in learning and achievement. *Journal of Educational Psychology, 92*, 544-555.
- Pintrich, P. R., & Degroot, E. V. (1990). Motivational and self regulated learning components of classroom academic performance. *Journal of Educational Psychology, 82*, 33-40.
- Radosevich, D. J., Vaidyanathan, V. T., Yeo, S. Y., & Radosevich, D. M. (2004). Relating goal orientation to self-regulatory processes: A longitudinal field test. *Contemporary Educational Psychology, 29*(3), 207–229.
- Roberts, G. C. (2001). Understanding the dynamics of motivation in physical activity: the influence of achievement goals on motivational processes. *Advances in motivation in sport and exercise, 1*–50.
- Roebken, H. (2007). The influence of goal orientation on student satisfaction, academic engagement and achievement. *Electronic Journal of Research in Educational Psychology, 13*(5), 679-704.
- Schunk, D. H., & Zimmerman, B. J. (Eds.). (1994). *Self-Regulation of Learning and Performance: Issues and Educational Application*. Hillsdale, NJ: Lawrence Erlbaum Association.
- Sideridis, G. D. (2003). On the origins of helpless behavior in students with learning disabilities: Avoidance motivation? *International Journal of Educational Research, 39*, 497-517.
- Sideridis, G. D. (2005). Goal orientation, academic achievement, and depression: Evidence in favor of a revised goal theory framework. *Journal of Educational Psychology, 97*, 366–375.
- Urdan, T. (2004). Can achievement goal theory guide school reform? In P. R. Pintrich & M. L. Maehr (Eds.), *Advances in motivation and achievement: Motivating students, improving schools: The legacy of Carol Midgley, 13*, 361–392.